BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 februari 2007

betreffende steunmaatregel C 16/2006 (ex NN 34/2006) van de regio Sardinië ten behoeve van Nuova Mineraria Silius SpA

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2007) 473)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2007/499/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken [1], en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

PROCEDURE

(1) De steun die Italië voornemens is aan Nuova Mineraria Silius te verlenen werd bij brief van 30 november 2005 bij de Commissie aangemeld. Op 21 december verzocht de Commissie om nadere inlichtingen, die Italië haar heeft doen toekomen bij een schrijven dat op 7 februari 2006 werd geregistreerd.

(2) Bij brief van 26 april 2006 deelde de Commissie Italië mede dat zij besloten had de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag ten aanzien van de steun in kwestie in te leiden.

(3) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is in het *Publicatieblad van de Europese Unie* [2] bekendgemaakt. De Commissie verzocht de belanghebbenden hun opmerkingen met betrekking tot de maatregel kenbaar te maken.

(4) Op 12 mei 2006 vond een bijeenkomst met de Italiaanse autoriteiten plaats, die vervolgens bij brieven van 14 juli en 30 augustus 2006 op de inleiding van de procedure reageerden. Bij brief van 18 september verzocht de Commissie om aanvullende inlichtingen, waarop Italië op 3 november en 31 december 2006 antwoordde.

(5) De Commissie heeft van de belanghebbenden opmerkingen ter zake ontvangen en deze voor een reactie aan Italië doorgezonden. De Italiaanse autoriteiten antwoordden bij brief van 3 november 2006.

BESCHRIJVING VAN DE BEGUNSTIGDE ONDERNEMING EN VAN DE STEUNMAATREGELEN

(6) De begunstigde van de steun zou Nuova Mineraria Silius S.p.A. (hierna: „NMS") zijn, een onderneming die volledig in handen is van de autonome regio Sardinië. NMS exploiteert een ertslaag fluoriet [3] in de gemeente Silius, op Sardinië. In 2004 (recentste beschikbare gegevens) had de onderneming een omzet van 4,96 miljoen euro en een personeelsbestand van 163 medewerkers.

(7) NMS is in 1992 door de regio Sardinië en Minmet Financing Company opgericht. Later heeft de regio Sardinië haar deelneming (97,5 % in 1996 en thans 100 %) aan het overheidsorgaan „Ente Minerario Sardo" („EMSA") overgedragen. In 1998 werd EMSA in liquidatie gebracht. De bewindvoerder kreeg de opdracht de activiteiten waar mogelijk te privatiseren en deze anders af te stoten. Toen echter de pogingen tot privatisering van NMS mislukten en EMSA haar activiteiten staakte (in juni 2002), werd de onderneming niet geliquideerd.

(8) Nadat de privatisering was mislukt, deed Italië bij de Commissie aanmelding van een voorstel voor nieuwe kapitaalinjecties in de onderneming ten belope van circa 24 miljoen euro. Volgens Italië zou het nieuwe kapitaal investeringen mogelijk maken die zijn bestemd om nieuwe, dieper gelegen ertslagen te kunnen exploiteren, wat naar wordt verwacht een hoger fluorietgehalte van de gewonnen ertsen en een hogere totale productie van de mijn tot gevolg zou hebben.

[1] PB C 210 van 1.9.2006, blz. 39.
[2] Zie voetnoot 1.
[3] Fluoriet wordt gebruikt bij de synthese van organische moleculen voor de vervaardiging van kunststoffen zoals teflon, harsen, aërosolen en smeermiddelen.

(9) Italië betoogde dat het, aangezien de voorgenomen maatregel geen staatssteun is, deze alleen met het oog op de rechtszekerheid had aangemeld en wel om de volgende redenen:

a) De maatregel zou de handel tussen de lidstaten niet nadelig beïnvloeden, aangezien het communautaire aanbod van fluoriet nauwelijks 30 % van de vraag dekt. Daardoor zou de voorgenomen steun waarschijnlijk alleen tot vermindering van de invoer uit derde landen en beperking van prijsstijgingen leiden;

b) de regio Sardinië zou als een particuliere investeerder in een markteconomie optreden, aangezien i) de uitvoer van fluoriet uit China, die ongeveer 50 % van de wereldproductie uitmaakt, daalt als gevolg van de stijging van het binnenlands verbruik, wat de fluorietprijzen waarschijnlijk positief zal beïnvloeden; ii) NMS voor de komende 8 jaar een nieuw bedrijfsplan heeft opgesteld dat er, zelfs onder de huidige marktvoorwaarden, in voorziet dat de investeringen volledig worden terugverdiend en dat al vanaf het vierde jaar winst wordt geboekt; iii) door de activiteiten voort te zetten de aandeelhouder het verlies van de eerdere investeringen in de onderneming en vermoedelijk ook het ontstaan van mogelijke juridische conflicten met klanten voorkomt.

Indien de Commissie echter tot de conclusie zou komen dat de voorgenomen maatregel staatssteunelementen bevat, dan zouden deze naar de mening van Italië beperkt zijn tot het bedrag van de extra winst die dankzij de voorgenomen investeringen zou zijn gemaakt. Volgens de berekeningen van Italië zou deze extra winst ten hoogste 26 % van de investeringen bedragen, wat onder de drempel voor verenigbare regionale steun in het gebied in kwestie ligt ([4]).

(10) NMS heeft blijkens de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte gegevens in de afgelopen jaren naast de aangemelde maatregel van haar enige aandeelhouder, de regio Sardinië, regelmatig kapitaalinjecties met staatsmiddelen ontvangen ([5]), waarmee werd beoogd de voortdurende verliezen bij de activiteiten voor de liquidatie te dekken. Sinds 1997 bedroegen deze kapitaalinjecties in totaal 90,7 miljoen euro, waarvan de verdeling als volgt is:

(in euro)

Jaar	Ingebracht bedrag
1997	7 230 397
1998	9 296 224
1999	5 706 849
2000	12 496 708
2001	11 671 925
2002	11 834 000
2003	14 379 827
2004	6 890 000
2005	11 200 000
Totaal	90 705 931

Deze kapitaalinjecties werden in de balans van de onderneming opgenomen onder de post „Regio Sardinië/dekking toekomstige verliezen" en „*EMSA/dekking toekomstige verliezen*".

(11) Daarnaast heeft NMS volgens de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte gegevens de volgende subsidies ontvangen:

a) bij ministerieel decreet van 9 mei 2002 werd aan de onderneming overeenkomstig wet nr. 488/92 van 19 december 1992 7,66 miljoen euro toegekend ([6]) voor subsidiabele investeringen ten belope van in totaal 14,31 miljoen euro;

b) bij ministerieel decreet van 28 december 2000 ([7]) werd aan de onderneming overeenkomstig wet nr. 752 van 6 oktober 1982 1,869 miljoen euro verstrekt, om de exploratie naar dieper gelegen ertslagen in de mijn te financieren. Volgens de Italiaanse autoriteiten zijn deze bedragen echter nog niet uitgekeerd.

INLEIDING VAN DE PROCEDURE

(12) In haar besluit de formele onderzoeksprocedure in te leiden uitte de Commissie twijfels over de verenigbaarheid van de hogervermelde maatregelen met de gemeenschappelijke markt en met name over de vraag of zij in overeenstemming zijn met de communautaire richtsnoeren inzake reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden ([8]) (hierna: „de richtsnoeren").

([4]) N.B. De gemeente Silius bevindt zich in de provincie Cagliari, op Sardinië, een NUTS 3-regio die overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag tot oprichting vann de Europese Gemeenschap voor de gehele periode 2000-2006 in aanmerking komt voor steun met een intensiteit van 35 % NSE. Voor kmo's is een maximumintensiteit van 15 % BSE vastgelegd.

([5]) Met inbegrip van de middelen die tot 2003 via de Sardische openbare holding EMSA werden ingebracht.

([6]) Wet nr. 488/92 heeft betrekking op een regionale steunregeling, die door de Commissie bij besluit van 12 juli 2000 (zaak N 715/99) is goedgekeurd. De regeling liep op 31 december 2006 af.

([7]) Verlengd bij ministerieel decreet van 20 december 2002, waarin was bepaald dat de regeling in december 2004 afliep. In de boekhouding van de onderneming voor het boekjaar 2004 is onder deze post een bedrag van 1,41 miljoen euro opgenomen en is de aanvraag van nog een verlenging van de subsidie na 2004 voorzien.

([8]) PB C 244 van 1.10.2004, blz. 2. Deze richtsnoeren komen in de plaats van de vorige versie van 1999 (PB C 288 van 9.10.1999, blz. 2).

OPMERKINGEN VAN BELANGHEBBENDEN

(13) Op het verzoek van de Commissie opmerkingen te maken over de maatregel in kwestie hebben drie concurrenten gereageerd.

(14) De eerste concurrent verklaarde dat NMS al 20 jaar in een crisis verkeert en slechts dankzij de voortdurende subsidies met staatsmiddelen kan overleven. Ook al zijn de marktprijzen in de afgelopen 5 jaar aanmerkelijk gestegen, wat andere ondernemingen ertoe heeft aangezet hun mijnen uit te breiden of nieuwe mijnen te openen, heeft NMS nog steeds geen winst gemaakt. Daarnaast was het niet mogelijk de onderneming te privatiseren omdat zij, ondanks de reeds ontvangen staatssteun, als niet rendabel werd beschouwd. Volgens deze concurrent zijn de steunbedragen spectaculair, schandalig en gaan zij alle proporties te buiten, zoals blijkt uit het feit dat zij in 2004 meer dan het dubbele van de omzet van de onderneming bedroegen.

(15) De tweede concurrent uitte zijn verbijstering over de situatie. NMS en de andere Europese fluorietproducenten hebben ernstig van de ongunstige conjunctuur van de jaren 90 te lijden gehad, waarvan de oorzaak lag in dumping door China, waaraan pas na 2000 een einde kwam. Weliswaar was bekend dat NMS staatsmiddelen ontving, maar deze concurrent houdt staande dat hij niet geïnformeerd was over de omvang van de steun, die naar zijn mening ieder redelijk bedrag ver te boven gaat. Deze concurrent raamt, op basis van zijn eigen ruime berekeningen, dat de middelen die NMS de afgelopen 5-6 jaar van de regio Sardinië heeft ontvangen ongeveer tienmaal zoveel bedragen als een doorsnee-investering per ton volgens de gewone normen in de sector. Deze concurrent komt, als Europese producent die actief is op de markt voor fluoriet — een markt die door sterke concurrentie wordt gekenmerkt — tot de slotsom dat hij niet een situatie kan aanvaarden waarbij één enkele onderneming met omvangrijke overheidssubsidies jarenlang in leven wordt gehouden.

(16) De derde concurrent maakte sterk bezwaar tegen de verlening van, naar zijn mening, aanzienlijke en onevenredige steun aan NMS. Volgens deze concurrent lijkt het bedrag van de financiële steun die zal worden verleend aan een onderneming met zo geringe mijnbouwactiviteiten een zeer zwakke kosten-batenverhouding te weerspiegelen; daarom bestaat het risico dat de steun alleen wordt benut ter ondersteuning van oneconomische werkgelegenheid in de mijn.

REACTIE VAN ITALIË

(17) In hun reactie op het inleiden van de formele onderzoeksprocedure kondigden de Italiaanse autoriteiten aan dat de regio Sardinië had besloten de aangemelde steun niet uit te voeren en, gelet op de financiële moeilijkheden van de onderneming, deze in liquidatie te brengen. Bij brief van 30 augustus 2006 bevestigden de Italiaanse autoriteiten dat, overeenkomstig het besluit van de buitengewone vergadering op 28 juli, inderdaad tot liquidatie van NMS zou worden overgegaan.

(18) Daarnaast heeft Italië het volgende verklaard: a) de liquidatie van NMS zou terugbetaling van de door de regio Sardinië verstrekte financiële middelen niet mogelijk maken; b) met het verlaten van de markt door de onderneming zou de steun geen verdere gevolgen voor het intracommunautaire handelsverkeer hebben; c) onder deze omstandigheden zou een eventueel bevel tot terugvordering van de steun niet tot enig concreet resultaat leiden. Italië heeft de Commissie derhalve verzocht geen terugvordering te gelasten.

(19) Wat de opmerkingen van de concurrenten van NMS betreft is Italië van mening dat deze niet langer relevant zijn aangezien de aanmelding is ingetrokken en de onderneming zal worden geliquideerd.

BEOORDELING VAN DE MAATREGEL

1. **De vraag of er sprake is van staatssteun**

(20) Artikel 87, lid 1 van het Europese Gemeenschap-Verdrag verklaart steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voor zover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt.

Investeringsproject en dekking van de verliezen

(21) De Commissie merkt op dat met de in de punten 8 en 10 genoemde maatregelen staatsmiddelen zijn gemoeid. Aangezien de overheidssteun op één enkele onderneming is gericht, voldoet deze steun aan het criterium van selectiviteit. Daarnaast is, aangezien NMS actief was op de fluorietmarkt, een sector waar er handelsverkeer tussen lidstaten is, aan het criterium van de beïnvloeding van het intracommunautaire handelsverkeer voldaan. Met name moet het argument worden verworpen van de Italiaanse autoriteiten dat er geen ongunstige gevolgen voor het intracommunautaire handelsverkeer zouden zijn omdat dit handelsverkeer volgens de vaste rechtspraak, wanneer financiële steun van een staat de positie van een onderneming ten opzichte van andere concurrerende ondernemingen in het intracommunautaire handelsverkeer versterkt, wordt geacht door de steun te worden beïnvloed ([9]). Dat er sprake is van intracommunautair handelsverkeer blijkt overigens uit de opmerkingen die van concurrerende leveranciers van fluoriet in verschillende lidstaten in reactie op het inleiden van de procedure zijn ontvangen.

([9]) Zie bijvoorbeeld zaak 730/79 *Philip Morris tegen Commissie*, Jurispr. 1980, blz. 2671, punt 11 en zaak C-156/98 *Duitsland tegen Commissie*, Jurispr. 2000, blz. I-6857, punt 33.

(22) Wat het argument in de oorspronkelijke aanmelding betreft, waarin wordt betoogd dat de regio Sardinië zich als een particuliere investeerder in een markteconomie optrad, merkt de Commissie op dat, gelet op de economische resultaten van NMS in de afgelopen jaren en de ontwikkeling van haar financiële ratio's ([10]), de onderneming moet worden beschouwd als een „onderneming in moeilijkheden" in de zin van deel 2.1 van de richtsnoeren.

(23) In dit licht, en gelet op het feit dat NMS de afgelopen jaren voortdurend verliezen moest dekken zonder dat er enige verbetering in haar financiële situatie optrad, lijkt het zeer onwaarschijnlijk dat een particuliere investeerder in een markteconomie nog extra middelen ten belope van 24 miljoen euro zou hebben gestoken in een project dat tot dusverre onrendabel was gebleken. Deze conclusie wordt tevens ondersteun door het feit dat alle pogingen om de onderneming te privatiseren, die van 1999 tot 2002 zijn ondernomen, zijn mislukt. Dit wordt ook bevestigd door de reacties van de concurrenten in de sector.

(24) Bovendien heeft de regio Sardinië er in het verleden geen belangstelling voor getoond om de kosten die ingeval van liquidatie zouden moeten worden gedragen te vergelijken met de kosten van voortzetting van de activiteiten van NMS. Integendeel: de liquidatie werd in juni 2002, toen duidelijk was dat de privatiseringsprocedure was mislukt, uitdrukkelijk vermeden.

(25) Daarnaast bleek uit de aanmelding duidelijk dat de regio Sardinië NMS als een van de weinige overblijvende industriële bedrijven in de regio voornamelijk om sociale redenen in ruime mate had gesteund. Dit soort argumenten is voor een particuliere investeerder in een markteconomie niet relevant.

(26) De Commissie was derhalve in haar besluit tot inleiding van de procedure tot de conclusie gekomen, en bekrachtigt dit hier, dat de in de oorspronkelijke aanmelding voorgestelde investeringen en alle voor de dekking van de verliezen bestemde kapitaalinjecties door de aandeelhouder ten belope van een totaalbedrag van 114,7 miljoen euro staatssteun zijn in de zin van artikel 87, lid 1, van het Europese Gemeenschap-Verdrag. Laatstgenoemde steun (het dekken van de verliezen) is onrechtmatig omdat deze in strijd met artikel 88, lid 3, van het Europese Gemeenschap-Verdrag is verleend. Wat de maatregel in de oorspronkelijke aanmelding betreft hebben de Italiaanse autoriteiten bevestigd dat een gedeelte van de middelen al aan de begunstigde is uitgekeerd „om enkele dringende werkzaamheden uit te voeren die niet konden worden uitgesteld". Dientengevolge is ook dit deel van de steun, waarvan de hoogte niet bekend is, onrechtmatig.

([10]) Concreet laat de jaarrekening 2004 verliezen zien ten belope van 10,46 miljoen EUR, wat overeenkomt met 101 % van het maatschappelijk kapitaal op dat tijdstip (10,33 miljoen EUR). In 2003 bedroegen de verliezen 9,61 miljoen EUR. Ook de omzet liep terug: van 7,31 miljoen EUR in 2003 tot 4,96 miljoen EUR in 2004.

Uit hoofde van wet nr. 488/92 en wet nr. 752/82 verstrekte middelen

(27) Wat de in punt 11 genoemde maatregelen betreft, deze vormen onbetwistbaar staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Europese Gemeenschap-Verdrag. Italië heeft echter verklaard dat in het kader van wet nr. 752/82 nog geen enkele steun is verleend.

2. **Afwijkingen uit hoofde van artikel 87, leden 2 en 3, van het Europese Gemeenschap-Verdrag**

(28) De primaire doelstelling van de in de punten 8 en 10 genoemde maatregelen is schijnbaar het verlenen van steun aan een onderneming in moeilijkheden. In dit soort gevallen kan, indien aan de relevante voorwaarden is voldaan, alleen de afwijking van artikel 87, lid 3, onder c), van het Europese Gemeenschap-Verdrag, die het mogelijk maakt goedkeuring te verlenen voor steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad, worden toegepast.

(29) Reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden is vastgelegd in de richtsnoeren.

(30) In de overgangsbepalingen van de nieuwe richtsnoeren is vastgelegd dat deze van toepassing zijn op de beoordeling van iedere reddings- of herstructureringssteun die zonder de toestemming van de Commissie is verleend (onwettige steun), wanneer die steun geheel of gedeeltelijk na 1 oktober 2004, de datum van de bekendmaking van de nieuwe richtsnoeren in het *Publicatieblad van de Europese Unie* (punt 104), is toegekend. Voor de steun in kwestie gelden derhalve de nieuwe richtsnoeren, aangezien de aanmelding in 2005 plaatsvond, en na 1 oktober 2004 is minstens 11 miljoen euro aan overheidssteun verleend (van de in totaal 90,7 miljoen euro die ter dekking van verliezen is verleend, zie punt 10).

(31) Wat de steun betreft die uit hoofde van wet nr. 488/92 en eventueel wet nr. 752/82 is verleend: ook hiervan moet de verenigbaarheid in het licht van de richtsnoeren worden beoordeeld, aangezien de Commissie van oordeel is dat, *enkel* wanneer aan de in de richtsnoeren uiteengezette voorwaarden is voldaan, steun aan ondernemingen in moeilijkheden kan bijdragen tot de ontwikkeling van de economische bedrijvigheid zonder het handelsverkeer zodanig te veranderen dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad ([11]). Aangezien ondernemingen in moeilijkheden uitdrukkelijk van de werkingssfeer van wet nr. 488/92 zijn uitgesloten, komt de Commissie tot de conclusie dat NMS niet voor regionale steun uit hoofde van wet nr. 488/92 in aanmerking kwam, omdat de onderneming op het tijdstip waarop de steun werd verleend (mei 2002) al in moeilijkheden verkeerde ([12]).

([11]) Punt 20 van de richtsnoeren.

([12]) Volgens punt 56 van de richtsnoeren geldt het feit dat de onderneming is gevestigd in een regio die op grond van artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor steun in aanmerking komt slechts ten aanzien van de tenuitvoerlegging van compenserende maatregelen en de omvang van de bijdrage van de begunstigde onderneming.

(32) Om dezelfde reden moet het door de Italiaanse autoriteiten aanvullende argument dat de steun — zo hiervan al sprake is — moet worden beschouwd als steun die onder de voor regionale steun in Sardinië geldende drempel valt, worden verworpen.

(33) Wat de vraag betreft of NMS voor herstructureringssteun in aanmerking komt, is de Commissie van oordeel dat niet is voldaan aan de criteria voor verenigbare steun die in de richtsnoeren zijn vastgelegd. Met name is het volgende vastgesteld:

a) de verschillende steunbedragen die ter dekking van verliezen zijn uitgekeerd hebben op kunstmatige wijze een onderneming in leven gehouden die anders failliet zou zijn gegaan; schijnbaar is niet tot herstructurering overgegaan; de maatregelen moeten dan ook als exploitatiesteun worden aangemerkt;

b) Noch de dekking van de verliezen in het verleden noch de in de oorspronkelijke aanmelding genoemde maatregel kunnen als verenigbare reddingssteun worden beschouwd, aangezien de steun over een periode van enkele jaren werd uitgekeerd, in niet-subsidiabele vorm is verleend en er geen terugbetaling, herstructurering of liquidatie van de onderneming binnen een periode van 6 maanden was gepland;

c) het bedrijfsplan dat in de aanmelding aan de Commissie werd voorgelegd bestaat uit een analyse van de rentabiliteitsvooruitzichten in het licht van het nieuwe investeringsproject, waarbij echter geen herstructureringsmaatregelen werden genoemd of voorwaarden voor de verlening van steun werden geformuleerd en zonder dat met de in het verleden onrechtmatig verleende steun rekening werd gehouden;

d) zonder herstructureringsplan kan de Commissie niet beoordelen of met de voorgenomen steun de levensvatbaarheid op lange termijn kan worden hersteld, of de steun tot een minimum wordt beperkt en of buitensporige concurrentievervalsing wordt vermeden (met name met het oog op de voortdurende dekking van verliezen in de afgelopen jaren, die in strijd is met het arrest in de zaak-Deggendorf ([13])).

Intrekking van de aanmelding en liquidatie van de onderneming

(34) De Commissie neemt kennis van de aankondiging door Italië dat de regio Sardinië heeft besloten de aangemelde steun ten belope van 24 miljoen euro niet te verlenen en NMS gelet op haar financiële problemen in liquidatie te brengen. Ondanks de door Italië naar voren gebrachte argumenten is de Commissie, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ([14]), van mening dat in gevallen van niet met de gemeenschappelijke markt verenigbare onrechtmatige steun de daadwerkelijke mededinging dient te worden hersteld en dat daartoe de steun met rente onverwijld moet worden teruggevorderd.

CONCLUSIE

(35) De Commissie stelt vast dat Italië in strijd met artikel 88, lid 3, van het Europese Gemeenschap-Verdrag de maatregelen op onwettige wijze ten uitvoer heeft gelegd welke bestaan in het herhaaldelijk dekken van de verliezen van NMS, het verlenen van steun uit hoofde van wet nr. 488/92 en het ministerieel decreet van 28 december 2000 en potentieel de gedeeltelijke betaling van aanvullende steun in het kader van de aangemelde maatregel. Daarenboven is de Commissie van mening dat de in de oorspronkelijke aanmelding genoemde steun en de in het kader van het ministerieel decreet van 28 december 2000 uit hoofde van artikel 9 van wet nr. 752/82 van de Italiaanse Republiek verleende steun niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is en dat hierop geen van de in het Europese Gemeenschap-Verdrag bedoelde afwijkingen van toepassing is. Derhalve moeten de gedeelten van bovengenoemde maatregelen die nog niet zijn verleend of uitgekeerd ([15]) niet worden uitgevoerd en moet de reeds verleende steun ten belope van 98,36 miljoen euro — waarvan 90,7 miljoen euro ter dekking van verliezen (zie punt 10) en 7,66 miljoen euro uit hoofde van het ministerieel decreet van 9 mei 2002 (zie punt 11) — worden teruggevorderd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De staatssteun ten belope van 98 360 000 euro die Italië aan Nuova Mineraria Silius SpA heeft verleend is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

2. De staatssteun ten belope van 25 869 000 euro die Italië voornemens is aan Nuova Mineraria Silius SpA te verlenen is evenmin onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en mag derhalve niet worden uitgevoerd.

Artikel 2

1. Italië vordert de in artikel 1, lid 1 genoemde onrechtmatige steun van de begunstigde terug.

2. De terug te vorderen bedragen omvatten rente vanaf de datum waarop deze aan de begunstigde ter beschikking zijn gesteld tot de datum van de daadwerkelijke terugbetaling ervan.

([13]) Zaak C-355/95 P, *Textilwerke Deggendorf GmbH (TWD) tegen Commissie e.a.*, Jurispr. 1997, blz. I-2549.

([14]) PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

([15]) Volgens de door Italië verstrekte gegevens gaat het daarbij om het steunbedrag van 24 miljoen EUR in de oorspronkelijke mededeling en een bedrag van 1,869 miljoen EUR in het kader van het ministerieel decreet van 28 december 2000 en wet nr. 752/82 (zie punt 11).

3. De rente wordt op samengestelde grondslag berekend overeenkomstig de bepalingen in hoofdstuk V van Verordening (EG) nr. 794/2004 van de Commissie van 21 april 2004 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ([16]).

Artikel 3

1. Italië treft alle nodige maatregelen om de in artikel 1, lid 1 bedoelde onwettige en onverenigbare steun van de begunstigde terug te vorderen.

2. De terugvordering geschiedt onverwijld en in overeenstemming met de nationaalrechtelijke procedures voor zover deze procedures een onverwijlde en daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de onderhavige beschikking toelaten.

3. Italië ziet erop toe dat deze beschikking binnen vier maanden na de datum van kennisgeving ervan wordt uitgevoerd.

Artikel 4

1. Italië houdt de Commissie tot de afsluiting ervan op de hoogte van het verloop van de nationale procedures tot uitvoering van deze beschikking.

2. Italië deelt de Commissie binnen twee maanden na de datum van bekendmaking van deze beschikking het totaalbedrag mede (hoofdsom en rente) dat van de begunstigde moet worden teruggevorderd en geeft een gedetailleerde beschrijving van de maatregelen die zij heeft genomen of voornemens is te nemen om aan de beschikking te voldoen. Binnen dezelfde termijn doet Italië aan de Commissie alle documenten toekomen waaruit blijkt dat de begunstigde is gelast de steun terug te betalen.

3. Na afloop van de in lid 2 genoemde termijn van twee maanden dient Italië, op verzoek van de Commissie, bij haar een verslag in over de maatregelen die zij heeft genomen of voornemens is te nemen om aan deze beschikking te voldoen. Dit verslag bevat tevens nadere informatie over de steunbedragen en rente die reeds door de begunstigde zijn terugbetaald.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 21 februari 2007.

Voor de Commissie
Neelie KROES
Lid van de Commissie

([16]) PB L 140 van 30.4.2004, blz. 1.